

088

Allgemeine botanische Zeitung.

Nro. 25. Regensburg, am 7. Juli 1832.

Stirpium Pemptas, iconibus et descriptionibus illustrata; auctore Stephano Endlicher.

(Hiezu die Steintafeln Tab. I — V.)

I. *Hemispadon.*

Calyx quinquefidus. Corolla papilionacea. Petala subaequalia; vexillum rotundatum; alae oblongae; carina profunde bifida. Stamina decem, didelpha, (9 et 1) alterna castrata. Antherae apice in acumen productae. Stylus brevis adscendens. Stigma capitatum. Legumen valvis dorso convexiusculis et suturis incrassatis subtetragonum, isthmis cellulosis patellaeformibus inter semina interceptum. Semina cubica.

Hemispadon pilosus. Tab. I.

Habitat in Senegambia (Kohaut).

Herba annua, digitalis vel palmaris, simplex aut statim a basi ramis aliquot patentibus subfastigiatisve aucta, tota pilis simplicibus rigidiusculis obsita. Folia alterna, stipulata, brevissime petiolata, trifoliolata. Stipulae laterales geminae, liberae, subulatae, petiolo parum longiores. Foliola ovato-oblonga, integerrima, utrinque, imprimis pagina inferiore pilis adpressis scabriuscula, penninervia, nervis subtus prominulis: terminale pollicem longum, quinque lineas latum, longius petiolulatum; lateralia minora, subsessilia,

Flora 25.

Bb

saepius inter se inaequalia, vel plane abortiva, ita ut terminali unice evoluto, folium simplex videatur. Stipellae nullae. Flores axillares racemosi, racemi saepe depauperati, pedunculos bi-trifloros mentientes. Bracteolae nullae. Calyx quinquefidus, laciniis lanceolato-subulatis, tribus superioribus altius inter se cohaerentibus; duabus inferioribus magis approximatis, profundius distinctis. Corolla papilionacea, dilute purpurea, parvula; petalis subaequilongis. Vexillum adscendens, subrotundum, basi macula obscure-violacea notatum. Alae oblongae basi latere inferiore oblique truncatae. Carina dipetala, petalis imo ungue cohaerentibus, caeterum distinctis, divergentibus. Stamina decem, more ordinis diadelphea (9 et 1), alterna castrata; posticum liberum, perfectum; reliqua filamentis fere ad apicem in tubum, hinc fissum, etiam circa maturum fructum persistentem coalita; alterna ananthera, teretia, longiora, glandula capitiformi terminata; alterna perfecta, subulata, complanata, quidquam breviora. Antherae toto dorso filamentis adnatae, acumine ab eodem inter loculos transeunte terminatae. Ovarium sessile, lineari-compressum, sericeo-hirtum. Stylus brevissimus adscendens, stigmate capitato, a latere compressiusculo terminatus. Legumen pilis brevioribus conspersum, novem circiter lineas longum, erectum vel pendulum, valvis coriaceis convexiusculis et suturis incrassatis subtetragonum, styli indurati rudimento apiculatum, intus isthmis transversis subsuberoso-cellulosis, patellaeformibus, facile a pariete solubilibus et demum sponte secedentibus inter

semina interceptum, octo-dodecaspermum, vel saepius
 aeminum inferiorum abortu tri-tetraspermum. Val-
 vae post dehiscentiam persistentes, contortae. Se-
 mina cubica; hilo lato, orbiculari, impresso. Testa
 laevis, duriuscula, pallide fusca. Endopleura car-
 nosa, tumida, albumen ludens. Embryo pleurorhi-
 zeus. Cotyledones carnosae, subinaequales. Radi-
 cula brevis, cotyledonis minoris margini oblique ad-
 cumbens, hilum attingens.

Observatio. Genus genitalium masculorum
 et leguminis fabrica abunde ab omnibus distinctum,
 germinatione incognitâ difficulter in serie Can-
 dolleanâ collocandum. *Cyamopsi DC.*, quam
 nuperrime *Cordaeam* salutavit Sprengelius
 ὁ ἀναβαπτιστής, proximum videtur. Semina fere
Bonaveriae Neck.

II. B ü c h n e r a.

Büchnera orobanchoides. Tab. II.

B. aphylla, calycibus quinquestriatis. — *Büchnera*
orobanchoides. *R. Brown.* Append. to Salt. Voyag.
 to Abyssin. p. LXXIII. Vermischt. Schrift. t. II. p. 249.

Habitat in Senegambia (*Kohaut.*)

Tota planta, uti congeneres, exsiccatione atra. Radix
 perpendicularis, parum flexuosa, pennae columbinae
 crassitie, tres fere digitos longa, radicellis copiosis
 capillaribus stipata. Caulis erectus, subtetragonus,
 tres quatuorve digitos longus, simplex vel subramo-
 sus, vestitus squamis ovatis, acutis, margine albedo-
 membranaccis, in inferiore plantae parte alternis,
 dissitis, in superiore et ramis confertioribus sub-

oppositis, florigeris. Flores in squamarum axillis sessiles. Calyx basi stipatus bracteolis duabus lateralibus oppositis minimis, inter squamam floriferam reconditis, persistens, tubulosus, unam lineam longus, quinquenervis, inaequaliter quinquedentatus, scabriusculus. Corollae tubus calyce duplo longior; faux subconstricta, limbus quinquepartitus subbilabiatus; labii inferioris laciniae acutae, media vix quidquam longior, laterales margine subinflexae, superioris retusae, inferioribus paulo latiores, margine itidem inflexae. Genitalia inclusa, congenerum. Stylus longitudine fere tubi. Capsula ovata, a calyce persistente tecta, compressiuscula, bilocularis, bivalvis, valvis medio septiferis. Columna placentifera centralis, demum libera. Semina in nostris specimenibus nondum penitus matura, triquetra.

Observatio I. *Büchneram orobanchoidem* a Roberto Brownio l. c. inter plantas a Saltio ex Abyssinia relatas memoratam, nusquam adhuc descriptam, nostram hanc esse stirpem, suadent: nomen specificum apprime conveniens, et similis patria, plurimae enim plantae Abyssinicae in Senegambia jam repertae fuerunt.

Observatio II. *Büchnerae* species habitum nervorum calycis ratione, commode in duas sectiones, quarum una calycibus quinquestriatis, altera vero decemstriatis est insignis, dispesci possunt. In hac striae e nervo medio foliolorum calycinorum et eorundem marginalium conferruminatione sunt repetendae; in illa nervi medii, rectius carinales di-

cendi, per medios calycis dentes vadunt, marginales autem neutquam in dentium sinus tendunt, sed ad eorum apices deflectunt, interjecto inter quodvis foliolum parenchymate suturali. Quodsi nervi hi marginales teneri et nudo oculo vix sint perspicui, ut in nostra *orobanchoide*, in *curviflora* et *parviflora* reperiuntur, calyces quinque-striatos dicimus; si vero carinales crassitie aequent, facilesque se praebent optutui, ut in *B. asiatica* id locum habet, calyces quindecimstriatos vocare fas est.

III. *Quintinia*.

Quintinia Sieberi. Tab. III.

Ericineis Campanulaceisve affinis Sieb. Herb. nov. Holland. Nro. 261.

Quintinia Sieberi. Alph. De Candolle Monograph. des Campanulac. p. 92. De Candolle prodrom. syst. nat. IV. p. 5.

Habitat in nova Hollandia orientali. (Sieber.)

Frutex humanae altitudinis, ramosus, glaberrimus. Rami lignosi, cylindrici, striati, ramulosi. Folia alterna, coriacea, petiolata, ovata, acuminata, penninervia, nervo medio subtns valde prominente, integerrima. Stipulae nullae. Flores numerosi, in extremitatibus ramulorum laxè paniculati. Pedunculi patentes, simplices vel subramosi. Pedicelli breves, inferiores duplo fere longiores, per totam pedunculi longitudinem in quincuncem dispositi, subtilissime in eundem decurrentes, rhachis hinc quinque-angulata. Bracteolae binae ad basin calycis, anticum et posticum ab axi floris latus occupantes,

illumque primum penitus includentes: antica profundius inserta, paulo major, posticam lateribus amplectens, caducissima, jam in flore aestivante saepissime delapsa; postica altius adfixa, quidquam brevior et angustior, interdum per grossificationem superstes, rarissime ad medium calycis tubum adnata, in fructu persistens. Calyx tubo cum ovario conato, ventricosus-subgloboso, decemnervi, fauce subconstricta, limbo brevissime quinquelobo persistenti: nervi tubi primarii carinales eminentiores, loborum limbi apicem petentes, in pedicellum decurrentes; suturales teneriores, infra faucem evanidi; lobi brevissimi triangulares, acutissimi, in alabastro apice pilorum brevissimorum fasciculo muniti, erecti! Torus in laminam tenuissimam, difficulter percipiendam, inter ovarium et calycis faucem exsertus. Petala quinque, coriaceo-subcarnosa, alba, calycis faucis inserta, ejusque lobis alterna, cito delapsa, brevissime unguiculata, obovato-spathulata, obtusissima, integerrima, trinervia, venulosa, reflexa, per aestivationem quincunciata, infimum (extimum) laterale dextrum, summum (intimum) anticum ab axi floris latus tenens. Stamina quinque, cum petalis inserta iisque alterna, in alabastro erecta. Filamenta brevissima, crassiuscula. Antherae introrsae biloculares, erectae, loculi oppositi, basi a connectivo crassiusculo parumper disjuncti, apice rotundati, obtusi, rima longitudinali lateraliter dehiscentes. Pollen ovato-globosum. Ovarium calycis tubo connatum, constans carpellis quinque, lobis calycinis op-

positis, marginibus introflexis in pistillum quinqueloculare concretescentibus. Columna centralis nulla. Ovula in loculis biseriata, dissepimentis prope angulum centralem horizontaliter affixa. Styli carpellares quinque, medio sulco exarati, in columnam decemstriatam conferruminati. Stigmata totidem capitata, papillosa, in corpus subpeltatum coeuntia. Capsula sphaerica, dissepimentis retractis unilocularis, inter stylos a basi versus apicem incomplete septico debiscens. Semina in nostris speciminibus nondum penitus matura, minutissima, obovato-oblonga, placentatione immediata, testâ laevi.

Observatio I. Genus ab Alphonso Candolleo, paterni nominis dignissimo, e specimine fructifero sagaciter constitutum, summa affinitate *Escalloniae*, generi olim in plura dividendo, junctum, fructus fabrica et dehiscencia, deinde testae seminum indole abunde distinctum videtur. Flores, quos in numerosis speciminibus, tam aestivantibus, quam florentibus examini subicere nobis licuit, nullam largiuntur differentiam; demto ovario quinqueloculari, omnibus partibus cum *Escallonia spectabili* hortorum et cum *E. floribunda Kunthii*, cujus analysin egregiam scitae doctissimi Reichenbachii dexteritati debemus. (vid. Iconograph. exot. tom 202.) ad amussim convenientes.

Observatio II. Bracteolas cum calycis tubo profundius altiusve conferruminatas, interdum plane sextum calycis lobum mentientes, in *Escallonia spectabili* saepius vidimus.

Observatio III. Calycis loti in alabastris
Quintinia, etiamnum inter bracteolas sepulto, erecti.
 Corollae aestivationem quincunciam, qualem in
 hocce genere nunc descripsimus, eandem praebue-
 rant *Escalloniae* species complures in examen sum-
 ptae. Confer quaeso Lector botanice! Adolphi
 Brogniartii, qui sive nunc vegetes, sive ante
 saecula emortuas Florae delicias tangat, egregie eas
 illustrare solet, tractatum plane aureum: de par-
 tibus aestivantis floris situ, nuper in *Annales des
 sciences naturelles*. Tom XXIII. pag. 225. ss. editum.

IV. *Pseudanthus*.

Flores monoici. Masculi terminales, glomerati.
 Perigonium corollinum sexpartitum. Stamina sex,
 monadelphia. Flores feminei axillares, solitarii. Pe-
 rigonium calycinum hexaphyllum. Ovarium unilo-
 culare, placentis tribus parietalibus pluriovulatis.
 Stigma sessile, tricorne. Pericarpium membrana-
 ceum, sexcostatum, indehiscens, monospermum. Se-
 men pendulum. Albumen carnosum. Embryo or-
 thotropus axilis.

Pseudanthus pimeleoides. Tab. IV.

Pseudanthus pimeloides Sieber herb. Nov.
 Holland. in *Spreng.* cur. post. p. 25. *Guillem.* in
dict. hist. nat. XIV, 318.

Habitat in Nova Hollandia orientali. (Sieber.)

Fruticulus erectus, palmaris vel uni-bipedalis,
 glaberrimus, statim a basi ramosus, cortice cinereo-
 fusco transversim ruguloso, rimoso. Rami fastigiati,
 rigidi, ramulosi; ramuli oppositi verticillatique, te-

retiusculi, infra e foliorum delapsorum cicatricibus torulosi. Folia in quincuncem disposita, densissime imbricata, internodiis vix mediam lineam longis, sessilia, erecto-patentia, ovato-lanceolata, quatuor lineas longa, unam lata, coriacea, canaliculata, margine angustissimo cartilagineo inaequaliter serrato cincta, uninervia, nervo subtus valde prominulo, supra impresso, apice in mucronem brevissimum excurrente. Stipula linearis, emarginato-biloba, mediam lineam longa et lata, antice ad basin foliorum sita, summo apice et angusto margine libera, cacterum rhachi adnata, primum scariosa, e fusco-rubra, margine tenuissimo membranaceo pallidiori cincta, intus pilis brevissimis consita, demum increscens, lignoso-indurata et in rhachim quinquangularem conferruminata. Flores masculi in ramulorum apicibus quatuor ad sex glomerati, singuli inter stipulae aphyllae axillam sessiles. Perigonium simplex corollinum, ochraceum, basi brevissime tubulosum, limbo sexpartitum; lacinae lineares obtusae, tres fere lineas longae, exteriores tres interioribus alternis vix quidquam longiores, per aestivationem imbricatae, demum induratae, persistentes. Stamina sex, centrum floris occupantia, tria exteriora perigonii laciniis exterioribus opposita, breviora; tria alterna interiora longiora, omnia inter se inaequalia. Filamenta brevissima, complanata, medio fibrosa, margine celluloso-membranacea, inter se in columnam cohaerentia. Antherae extrorsae biloculares, dorso cum filamentis connatae; loculi oppositi, inaequaliter

affixi, basi a connectivo crassiusculo disjuncti, apice alter altius insertus, alteri suboblique incumbens, medio rimâ longitudinali hiantes. Pollinis grana globosa, granulosa. Flores feminei in foliorum inferiorum axillis solitarii, sessiles. Perigonium liberum, calycinum, persistens, hexaphyllum, phylla tria exteriora, tria alterna interiora, omnia ovata vel ovato-oblonga, apice emarginato-biloba, lobis nunc convergentibus, nunc in eodem flore divergentibus, nervo medio extus valde prominente apice in acumen ovarii longitudine producto percursa, margine inaequaliter cartilagineo-serrata, basi intus pilorum brevissimorum fasciculo munita. Ovarium centrale sessile liberum, ovato-oblongum, apice cornuto-trilobum uniloculare, e carpellis tribus, perigonii phyllis exterioribus oppositis, medio costatis, apice in cornu brevissimum divergens, intus papilloso-stigmatosum productis, compositum. Placentae tres, ad carpellorum suturas parietales, perigonii phyllis interioribus oppositae. Ovula in placentis singulis quatuor ad sex, raro plura, alternatim biseriata, pendula. Pericarpium perigonio persistente cinctum, membranaceum, indehiscens, brevissime tricorne, sexcostatum; cornubus erectis, interdum inter se conglutinatis, costis carinalibus suturales crassitie paulo superantibus. Semen unicum, fere ex apice cavitationis pericarpium ope funiculi brevissimi pendulum, ovato-globosum. Testa cartilaginea. Endopleura tenuissima, membranacea, testae arcte adhaerens. Albumen copiosum, carnosum, aequabile, al-

bum. Embryo orthotropus axilis, albumine parum brevior. Radicula brevis, obtusa, umbilicum attingens, fructus verticem spectans. Cotyledones oblongae, obtusae, extus convexae, intus complanatae, sibi invicem applicitae. Plumula inconspicua.

Observatio. Genus a Sprengelio laudate circumscriptum, verisimiliter cum *Anthobolo* et paucis aliis in proprium ordinem, hinc *Santala-ceis* conterminum, illinc *Empetreis* affinem, colligendum.

V. *Steriphoma*.

Tab. V. *Capparis paradoxa*. Jacq. hort. Schönbr. I. t. III. *Stephania* Willd. spec. plant. II. 239. De Candolle prodr. syst. nat. I. 253. non *Loureir*. *Römeria* Tratt. gen. plant. p. 88. non alior. *Steriphoma*. Spreng. cur. post. p. 130. gen. plant. Nro. 1311.

Flores singuli bractea squamiformi suffulti. Pedunculi teretes, apice incrassati, infracti. Calyx pedicello concolor pilis stellatis rufis consitus, in aestivatione clausus, demum ab apice ad medium in lobos duos, anticum et posticum ab axi floris latus occupantes ruptus, lobi concavi, posticus vix quidquam latior. Annulus hypogynus, parum elevatus, e basi calycis exsertus. Petala quatuor hypogyna, exungiculata, obovato-oblonga, calyce parum longiora, uninervia, venulosa, apice breviter abrupte acuminata, lobis calycinis per paria alterna, duo postica lobi postici marginibus utrinque opposita paulo minora, duo antica lobum anticum utrinque margi-

nanlia, majora, per aestivationem imbricata, extimum sinistrum anticum, intimum posticum huic contiguum. Stamina sex, hypogyna; duo calycis lobo antico (stamina antica) duo lobo postico (stamina postica) opposita, duo utrinque inter eosdem (stamina lateralia) collocata. Filamenta longissime exserta, teretiuscula, in alabastro infracto-contorta, staminum anticorum longissima, primum exserta; lateraliū breviora; posticorum inter omnia brevissima, sed quidquam crassiora, tardissime evoluta. Antherae introrsae biloculares, basi fixae, filamentis apice infractis refractisve varium situm affectantes, ovato-oblongae, apice a latere angustatae, obtusae, loculi suboppositi, paralleli, apice confluentes, basi brevissime oblique acutati, sutura introflexa bilocellati, longitudinaliter dehiscentes. Pollen ovato-globosum. Ovarium gynophoro stamina longitudine aequanti impositum, ovato-oblongum, teretiusculum, stigmate sessili papilloso, centro subimpresso terminatum, biloculare. Loculi sepalis oppositi, pluri-ovulati. Ovula in quovis loculo plura, biseriata, dissepimento affixa, peritropa. Fructus carnosus, indehiscens. Semina reniformia, exalbuminosa. Embryo amphitropus.

Generis characterem naturalem e specimine horti Schönbrunnensis, ubi *Steriphoma paradoxum*, post plurimorum annorum inertiam, elapsa aestate laetissime florens, benignissime nobis demonstravit clarissimus Henricus Schott, eruimus.

Observatio I. Petioli, pedunculi et fla-

menta in hoc genere apice infracta, ejusdem naturae esse haec organa manifesto docent. Foliortum et floris axis primarius insuper apice incrassatus, antherarum e contra parumper attenuatus, pedunculum petiolo, filamentum rhachi inflorescentiae assimilant.

Observatio II. Generis character essentialis in calyce bilobo, corolla tetrapetala cum staminibus senis positus, cum typico in *Capparideis* partium floris numero quaternario concordat, et summam cum *Cruciferis* necessitudinem confirmat. *Capparidearum* floris symmetriam egregie nuper illustrarunt duumviri clarissimi Aug. de St. Hilaire et Moquin-Tandon in *Annales des sciences naturelles* tom. XX. pag. 318. 15. ubi tamen memoriae facili lapsu *Stephaniae* stamina octo perperam tribuuntur. Discrimen inter *Steriphoma* et *Cleomes* species hexandras, si calycem in his quadrisepalum in illo bilobum, fructum in hoc baccatum, capsularem in illis spreveris, aliud e diversa incrementi lege, quam utriusque generis stamina sequuntur, petitum acutissimus Cassel Morphonomiae botanicae pag. 146 docet.

Explicatio Iconum.

Tab. I. *Hemispadon pilosus* Endl.

Planta integra, magnitudine naturali, specimen e minoribus unum. Fig. 1. Flos integer. Fig. 2. Corolla explicata. Fig. 3. Stamina. Fig. 4. Staminum tubus apertus. Fig. 5. Staminis apex cum anthera. Fig. 6. Ovarium. Fig. 7. Stylus cum stig-

mate. Fig. 8. Legumen. Fig. 9. Mem apertum. Fig. 10. Isthmus patellaeformis seminibus interpositus, a facie visus. Fig. 11. Idem a latere conspectus. Fig. 12. Semen a latere et Fig. 13. a dorso conspectum. Fig. 14 et 15. Embryo. Omnes plus minus auctae.

Tab. II. *Büchnera orobanchoides* R. Br.

Planta integra, magnitudine naturali. Fig. 1 et 2. Flos integer, diverso situ. Fig. 3. Calyx cum bractea et bracteolis. Fig. 4. Idem denudatus. Fig. 5. Corolla aperta. Fig. 6. Corollae limbus. Fig. 7. Stamen a latere consideratum. Fig. 8. Capsula. Fig. 9. Eadem verticaliter aperta. Fig. 10. Eadem horizontaliter dissecta. Fig. 11. Semen. Omnes magnitudine varie aucta.

Tab. III. *Quintinia Sieberi* Alph. DC.

Fig. 1. Alabastrum bracteolis stipatum. Fig. 2. Idem bracteolis et calycis dentibus orbatum. Fig. 3. Idem avulsis petalis. Fig. 4. Idem evulsis staminibus. Fig. 5 et 6. Aestivatio corollae. Fig. 7. Flos integer. Fig. 8, 9 et 10. Petalum vario situ consideratum. Fig. 11. Stamen. Fig. 12. Filamentum, avulsa anthera. Fig. 13. Anthera horizontaliter secta. Fig. 14. Pollen. Fig. 15. Styli cum stigmatibus. Fig. 16. Fructus. Fig. 17. Fructus sectio horizontalis. Fig. 18. Idem verticaliter apertus. Fig. 19. Semen. Fig. 20. Floris sciagraphia. Omnes auctae.

Tab. IV. *Pseudanthus pimeleoides* Sieb.

Fig. 1. Flos masculus, magnitudine naturali. Fig. 2. Idem auctus. Fig. 3, 4, 5 et 6. Staminum

columna vario situ. Fig. 7. Eadem staminibus vi
pressionis separatim. Fig. 8. Eadem staminibus exte-
rioribus avulsis. Fig. 9. Stamen a facie considera-
tum. Fig. 10. Idem a dorso visum. Fig. 11. Pollen.
Fig. 12. Floris masculi sciagraphia. Fig. 13. Flos
femineus. Fig. 14. Idem a basi conspectus. Fig. 15
et 16. Sepalum a facie visum. Fig. 17. Folium a
facie. Fig. 18. Idem a dorso. Fig. 19. Stipula. Fig.
20 et 21. Ovarium, vario situ. Fig. 22. Idem me-
dio horizontaliter sectum. Fig. 23. Idem durante
grossificatione prope apicem sectum. Fig. 24. Stig-
ma. Fig. 25. Fructus. Fig. 26. Idem cum semine
verticaliter apertus. Fig. 27 et 28. Embryo.

Tab. V. *Steriphoma paradoxum* Endl.

Fig. 1. Alabastrum. Fig. 2. Flos efflorescens.
Fig. 3. Flos calyce orbatus. Fig. 4. Flos integer.
Fig. 4. a. Petalum. Fig. 5 et 6. Pili stellati, pedun-
culum calycemque vestientes. Fig. 7 — 10. Anthera,
diverso situ. Fig. 11. Anthera horizontaliter dissecta.
Fig. 12. Pollen. Fig. 13. Ovarium. Fig. 14. Stig-
ma. Fig. 15. Ovarium horizontaliter dissectum.
Fig. 16. Sciagraphia floris.

Botanische Notizen.

1) *Leontodon* (*Apargia*) *majus* Merat, eine
neue Art aus der Gegend von Paris, beschrieben
von Merat in den Annales des Sciences natur. Janv.
1831 ist die grosse Form von *Apargia hispida*,

columna vario situ. Fig. 7. Eadem staminibus vi-
pressionis separatis. Fig. 8. Eadem staminibus exte-
rioribus avulsis. Fig. 9. Stamen a facie considera-
tum. Fig. 10. Idem a dorso visum. Fig. 11. Pollen.
Fig. 12. Floris masculi sciagraphia. Fig. 13. Flos
femineus. Fig. 14. Idem a basi conspectus. Fig. 15
et 16. Sepalum a facie visum. Fig. 17. Folium a
facie. Fig. 18. Idem a dorso. Fig. 19. Stipula. Fig.
20 et 21. Ovarium, vario situ. Fig. 22. Idem me-
dio horizontaliter sectum. Fig. 23. Idem durante
grossificatione prope apicem sectum. Fig. 24. Stig-
ma. Fig. 25. Fructus. Fig. 26. Idem cum semine
verticaliter apertus. Fig. 27 et 28. Embryo.

Tab. V. *Steriphoma paradoxum* Endl.

Fig. 1. Alabastrum. Fig. 2. Flos efflorescens.
Fig. 3. Flos calyce orbatus. Fig. 4. Flos integer.
Fig. 4. a. Petalum. Fig. 5 et 6. Pili stellati, pedun-
culum calycemque vestientes. Fig. 7 — 10. Anthera,
diverso situ. Fig. 11. Anthera horizontaliter dissecta.
Fig. 12. Pollen. Fig. 13. Ovarium. Fig. 14. Stig-
ma. Fig. 15. Ovarium horizontaliter dissectum.
Fig. 16. Sciagraphia floris.

Botanische Notizen.

1) *Leontodon* (*Apargia*) *majus* Merat, eine
neue Art aus der Gegend von Paris, beschrieben
von Merat in den Annales des Sciences natur. Janv.
1831 ist die grosse Form von *Apargia hispida*,

welche in unsern Waldwiesen, und besonders häufig in den Alpenthalern wächst, und es dürfte zu den Zeichen der Zeit gehören, dass, während einige Botaniker diese Gattung zu reduciren suchen, andere bemüht sind, sie durch Aufstellung neuer Arten zu erweitern.

2. „*Viola Denhardtii Tenore*, dans les bois autour de Naples. Cette espèce est voisine des *V. odorata* et *hirta*.“ vid. semina anno 1830. collecta in horto botan. Neapolitano; confer Bull. des Sciences natur. 1831. Febr. Nro. 21. S. 185.

3. „Dans les broussailles a Heiligenblut M. Hoppe a trouvé une espèce de *Violette* (*Viola umbrosa*) qui par son port appartient à la section des *V. odorata* et *hirta*.“ Conf. Ballet. cit. Mars 1831. Nro. 3. pag. 339. Est-ce peut-être la même espèce avec *Viola Denhardtii Tenore*.?“

4. Die vom Herrn Prof. Tausch zuerst auf dem Riesengebirge im Jahre 1814 entdeckte, in der Flora 1821 beschriebene *Carex vaginata*, ist nachher auch vom Herrn Apotheker Hampe zu Blankenburg auf dem Brockengebirge und im verflossenen Jahre vom Herrn Apotheker Guthnick in Thun auf dem Schwalhorn in einer Meereshöhe von 6000' gefunden worden. Einige uns davon zu Gesicht gekommenen Exemplare weichen blös durch einen gedrängten Wuchs ab, die männliche Aehre ist keulenförmig, und die weiblichen stehen gedrängter beisammen und sind kürzer gestielt.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Flora oder Allgemeine Botanische Zeitung](#)

Jahr/Year: 1832

Band/Volume: [15](#)

Autor(en)/Author(s): Endlicher Stephan Ladislaus Frederick

Artikel/Article: [Stirpium Pemptas. iconibus et descriptionibus illustrata 385-400](#)